туя на Минерва правилъ я е Фидия.

А когато народътъ му поискалъ смѣтка за исхарчени-то, той казалъ: "Тъй нека че азъ съмъ похарчилъ отъ мене си и ще надпиша на паметницитѣ своитѣ си надпис."

Но атинейцитѣ смаяни отъ смѣлото му за себе си [illegible], позволили му да похарчи отъ общото колкото иска.

Периклъ направи градътъ и по-голѣмъ и по-богатъ, а ма не увеличи бащиното си имущество ни то съ една драхма; и в' домашнитѣ си разноски твърдѣ е билъ икономистъ, като ималъ настоятел твърдѣ сметовец. Никогато той не е обѣдовал в' къщата на нѣкой приятел, за да не губи напраздно врѣмето си и да не намали нѣкак в' домашнитѣ посрещания достоѣнието което му са налагаха като на царственъ баща на народътъ.

Първенствува над всички цѣли четиредесетъ години и слѣд заточението на Тукидида други още петнадесетъ, избиранъ всѣка година само военачалник, и комай всякога побѣждаващ и тържествуващ, като въстановяваше на всякадѣ дѣто храмѣта, и пак въспираше атинейцитѣ, които са гордѣха за сполукитѣ си, и не ги оставяше да идат съ войска по далечни мѣста, каквото в' Карфидон и Сицилия, дѣто по късно и пропаднаха.

Лакедемонцитѣ гледаха с негодоване богатството и прорасването на Атина. От това и начеваха поводитѣ за Пелопонеската, или по-добрѣ на междоусобната война в' Гърция твърд пагубен за нея.

Из между войната случи са танаявѣ в' Атина страшна епидемическа болѣст (чума), от която много си потеглиха атинейцитѣ; и сам Периклей, като изгуби по-напрѣд синовѣтѣ си, и много близни родинни, остана самъ сам, и тъй умрѣ, и на умиране казал, че за най голѣма своя слава смятря, дѣто не е станал ~~причина~~ причина нѣкой от гражданитѣ му ~~никого не е накарал да са облече в черно поради него~~ да жалѣе поради него.

Фабий Максим.

Фабий Максим (Величайший) който живѣл прѣди 220 год. до Р. Х. произхождаше от знаменит род, пет пѫти е избиран консул и веднъж диктатор, когато Рим беше в' прѣмеждие от хутовнито Анибала, картагенскитѣ военачалник. Отечеството възложи на него защитата си.